

(Давоми.
Боши биринчи бетда)

Халифарастлар ҳайтимизни бузып, Ўзбекистонни уруш гирдоғига торттиша, мамлакатни вайрон этиб, жаҳолат қаърига иктибут ташлашга қаттиқ ҳаракат қилишиди. Ва ўз нағабидат беебай инсонлар умрига зоти бўлиши.

Бегунхонларнинг тўкилган қони, етим колгандарнинг кўзларидаги ёш у дунё бу золимларга тинчник бермайди. Ҳалхнинг қарғишидан, Аллоҳнинг газабидан ҳен ким қочи куттулган эмас. Конхўрлик жазосини колмайди.

Хиндистонлик журналист Рамтану Майтра Андикон воқеалари ўрта Осиёни қайта «булиб олиш» ҳаракати, дейди. Аслида бу ҳаракат тўқончиничи лийлардан болланган эди.

— Дунёга келган чакалоқ аввал эмаклаб, кейин тетапоя бўлади, — дейди Президент Ислом Каримов, шу муносабат билан.

— Вазият шундай келдик,

мустақил Ўзбекистон турғилган куниёқ оёққа туришга, ўзи юришга ва ўзини химояни килишга мажбур бўлди.

Ҳакикатдан ҳам, агар, биз бугун, бу даврни бутун чигаллиги, ўнглаш кийин бўлган мурakkabligi билан яхлит холда кўз олдимишга келтирас, ўса бесаранном йиллар Ўзбекистон раҳбари учун осон булмаганини, мамлакат кулфат ва жар ёқасидаги асрар колинганини тасаввур этишимиз ким.

Каранг, иктисодий тағлил ва машиқатлар, миллатлараро низоқи конти тўқиашувлар, «демократия тўғон»лари ашаддий түз олган, эхтиослар денгиз каби тошатган қалтиқицас ва халқатли бир вазиятда, Ўзбекистон уруш ва терроризм, вайронкорлиқ ва бузурчилни балосига қатъян қарши турди, минтақада тинчлик ва баркарорликни саклаш учун сабот ва мағонат билан язичил кураш олиб борди.

Халқимиз, давлатимиз раҳбари бошлиғига, мўтабар динимизни, азалий исломий қадрятларимизни кўз қорачигидек асрар колмай, ўғиллизиларимиз, келажагимиз, тинчлигимиз ва осойишталигимизни уруш ва ёвузлик алансидан мардана химояни эмас.

Шу билан бирга, ўзидан ортиб, жағошак кўшилларни дардига малаҳам бўлди ва уларнинг оғирини ёнгил, мушкулини осон қилиши учун сабот ва матонат билан курашди. Зоро, бу кураш тиқдан-тиқига ўтиб, асрар оша яшайдиган бутун бир тарихни ташкил этади.

Бу кураш жуда кескин тус олган ўша оғир йилларда, исломий қадрятларни эъзозлаш борасиди қенг кўлами, мумтоз ва мўтабар шундай кутугу ишлар амалга оширилди, бундай буз уши башаирята ҳар қанча кўз-кўз қисас арзиди.

Бухорий нақшбанд, Фиждувоний ва Термизий, Мотурий на Марғонийни, Замахшарий на Хамадоний, Дорамий на Пахлавон Махмуд, Амир Кулоп на Занги ота, Шайх Хованди Тохур на Қосим Шайх, шунингдек, Гўри Амир ва Чор Бакир каби кўлаб мұқаддас қадамжоларни бир кўз олдингизни келингир. Бугун ниёзмаддлар дарё мисоли оқиб келадиган бу фоят мұхташам ва обод зиёраттохлар куни кече хорликка юз тутиб ётгани рад этиб бўлмайдиган ҳакиқатидир.

Халқимиз даҳоси билан яратилган Самарқанд буҳори, Шархисабзу Хива шаҳарларидаги Шоҳизинда, Регистон, Маскеди Калон, Мир Араб, Шердор, Муҳаммад Аминхон мадrasаси каби қанчадан-канча мумтоз обidalardарга қайта ҳәёт бахши этилди улар Бутунжон маддинан мерослар рўйхатидан ўзига муносиб ўрин олди.

Орадан минг йилчага вакт ўтиб, Мальмун академиси яна қайта қад ростлади ва замон уламолари улуғ нияти билан тавсирлар яратмоқда бошлади...

“Мен, Ўзбекистон тарихидаги шу каби олижаноб ишларни, ҳалқимизнинг нафакат мамлакатимиз, балки бутун дунёни ислом динини асрар ва химоялашга кўшаштаган ўзига хос хиссаси, динимизга нисбатан турли бўхтонлану ўштирайтган, унинг обўрисини тўкишга уринаётган кучларга қарши анник ва амалий ҳақоба, деб қабул килишинизни истар эдим”, — дейди Президент Ислом Каримов.

Бу ишлар зулматим чакмокдек тилиб юргорган бир тарихи ҳикматини ёдга солади. Уз вактида Чингиз қўшинлари бутун дунёга дахшат солди. Боскинчилар Моварононг ахлини кўйдай бўйзилаб, шахару кишларларга ўт кўйди. Оламин коп-кор тутун коплади. Шунда одамлар: “Ер юзига мунгудан булак ҳеч ким колмади, ба зулмат тарқалиб, осмону фалак яна ёришмарикан ёки шу билан кўйдай ким бошланиб кетармикан?” — деб ўйланиб қолди.

МЕРОС МУЛКИ

у қандай мухофаза қилинади?

Қонунчиликда белгиланган

рўйхати кўриш китобида рўйхати

муроҷа олини таҳсилчилари

